

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1733/2016
27.06.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Иванчин, адвокат из ..., против тужених Основне школе „ББ“ из ..., коју заступа Општински правобранилац у Иригу, ВВ из ..., чији је пуномоћник Дејан Максић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Основне школе „ББ“ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 602/16 од 07.06.2016. године, у седници одржаној 27.06.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Основне школе „ББ“ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 602/16 од 07.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П број 1358/12 од 02.12.2015. године (исправљеном решењем истог суда П 1358/12 од 26.07.2016. године), ставом првим изреке, обавезан је тужени ГГ из ... да тужилци на основу нематеријалне штете исплате на име претрпљеног страха износ од 30.000,00 динара и на име претрпљених физичких болова износ од 20.000,00 динара, заједно са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавеже тужени ГГ да тужилци по основу накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од још 130.000,00 динара, као и на име душевног бола због умањења опште животне активности износ од још 100.000,00 динара, као и на име душевног бола због повреде људског достојанства, части и угледа износ од 400.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавежу тужени ВВ и Основна школа „ББ“ да тужилци солидарно по основу нематеријалне штете исплате износ од 150.000,00 динара по основу претрпљених физичких болова, те износ од 250.000,00 динара по основу претрпљеног страха, износ од 100.000,00 динара на име душевног бола због умањења животне активности и износ од 400.000,00 динара на име душевног бола због повреде људског достојанства части и угледа, заједно са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени ГГ да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 87.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужилца да на име

трошкова парничног поступка туженом ВВ исплати износ од 58.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 602/16 од 07.06.2016. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у односу на тужену Основну школу „ББ“ и туженог ГГ, тако што је обавезана тужена Основна школа „ББ“ да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљене физичке болове износ од 70.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 90.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због повреде достојанства личности, части и угледа износа од 100.000,00 динара, све са припадајућом затезном каматом од пресуђења до исплате, као и тужени ГГ да јој поред досуђеног износа до 20.000,00 динара за претрпљене физичке болове исплати и износ од 50.000,00 динара, поред досуђеног износа од 30.000,00 динара за претрпљени страх износ од још 60.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због повреде достојанства личности части и угледа износ од 100.000,00 динара, све са припадајућом законском затезном каматом од првостепеног пресуђења 02.12.2015. године до исплате и то ГГ солидарно са Основном школом „ББ“ из ..., док је у преосталом побијаном, а непреиначеном одбијајућем делу одлуке из става 2. и 3. изреке, као и одлуке о трошковима поступка из става 4. и 5. изреке, првостепена пресуда потврђена, а жалба тужиље је одбијена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена Основна школа „ББ“ због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 04.11.2010. године у Основној школи „ББ“ у ... у преподневној смени за време одмора између трећег и четвртог школског часа, тада малолетни ГГ ученик ... разреда ушао је у учионицу ... разреда који је похађала тада малолетна тужиља након чега је малолетни ДД обема рукама са леђа испод пазуха обухватио тужиљу, док ју је тужени ГГ узео у наручје, подигао је једном руком испод ногу, чему се тужиља опирала, и кренуо је да је носи према отвореном прозору. Тада је малолетни ДД туженом ГГ рекао „немој ГГ“, на шта му је овај одговорио „ма шта немој“ и ставио тужиљу на прозор. У том тренутку тужиља је лицем и предњим делом тела била окренута ка спољашњости и у чућећем положају држећи се рукама за прозорски оквир, све време је пружала отпор туженом који ју је шакама гурао у пределу леђа, све док није пала са прозора и са висине од 1,90 метара ударила коленима о бетонску подлогу. Том приликом задобила је лаку телесну повреду у виду нагњечења меких ткива у пределу левог колена. Због задобијених повреда трпела је физичке

болове и страх у интезитету и трајању ближе описаном у првостепеној пресуди. Повреде нису оставиле последице у виду умањења животне активности. Тужени ГГ је у време штетног догађаја био стар ... година и ... месеци, а решењем Основног суда у Сремској Митровици Км бр. 44/11 од 01.12.2011. године оглашен је кривим за кривично дело насилничко понашање и изречена му је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства у трајању од најмање три, а највише две године. Та одлука је потврђена решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм бр.16/12 од 21.02.2012. године. Директор школе ВВ је против ГГ покренуо васпитно-дисциплински поступак у којем је оглашен кривим и изречена му је васпитно - дисциплинска мера премештаја ученика у другу школу. Одлуком Школског одбора Основне школе „ББ“ од 18.01.2011. године није утврђена одговорност директора школе за инцидент који се догодио 04.10.2010. године у кабинету за српски језик. Поводом штетног догађаја ДДОР „ЂЂ“ је тужиљи као осигураном лицу од последица несрећног случаја исплатио износ од 4.050,00 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио делимично тужбени захтев у односу на туженог ГГ, док је одбио тужбени захтев у односу на туженог ВВ и тужену Основну школу „ББ“. Нашао је да је ГГ обавезан да тужиљи надокнади штету за претрпљени страх и претрпене физичке болове, те да тужиља није доказала да јој је повређено људско достојанство и част и углед и о томе није приложила доказе, па је тај део тужбеног захтева одбио као неоснован. У односу на тужену Основну школу „ББ“ одбио је тужбени захтев налазећи да школа није одговорна јер се штетни догађај није десио за време школских активности већ за време малог одмора.

Другостепени суд је делимично преиначио првостепену пресуду и обавезао тужене Основну школу „ББ“ и туженог ГГ да тужиљи солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате за претрпљене физичке болове износ од 70.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 90.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због повреде достојанства личности, части и угледа износ од 100.000,00 динара. Одлука је заснована на правилном схватању да тужена школа сноси одговорност за безбедност ученика не само за време школских активности, већ за време такозваног малог одмора, при чему тужена није доказала да је надзор вршила на начин на који се обавезала својим интерним актима које су у првостепеној пресуди правилно наведени.

Одредбом чл. 164 – 169. Закона о облигационим односима (ЗОО) прописани су случајеви постојања одговорности за другог. Према одредби члана 167. став 1. ЗОО за штету коју другом проузрокује малолетник док је под надзором старатеља, школе или друге установе одговара старатељ, школа, односно друга установа, осим ако докажу да су надзор вршили на начин на који су обавезни или да би штета настала и при брижљивом вршењу надзора. Ако за штету одговара и малолетник тада је према одредби става 2. тог члана њихова одговорност солидарна.

И по становишту Врховног касационог суда тужена школа није доказала да је за време великог одмора вршила одговарајући надзор над ученицима, због чега постоји основ њене одговорности за штету проузроковану тужиљи. Зато је

побијаном преиначујућом другостепеном пресудом правилно обавезана да (солидарно са туженим ГГ) накнади тужиљи нематеријалну штету у досуђеним новчаним износима који су адекватно одмерени у смислу члана 200. ЗОО као правична сатисфакција тужиљи за њено трпљење по свим видовима те штете, у складу са околностима случаја и циљем коме служи накнада.

На основу изложеног одлучено је као у изреци, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић